

Heksje Lilly

en de verdwenen elf

KNISTER

Tekeningen: Birgit Rieger

kluitman

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E	
AVI	S	3	4	5	6	7	P			
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P		

Toveren

Toegekend door Cito I.s.m. KPC Groep

Nur 282/IPP112001

Bisac JUV037000

© MMXX Nederlandse editie:

Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXX Tekst: KNISTER

© MMXX Illustraties: Birgit Rieger

First published by Arena Verlag GmbH, Würzburg

Oorspronkelijke titel: *Hexe Lilli und der Elfenzauber*

Nederlandse vertaling en bewerking: Merel Leene

Opmaak binnenwerk: Bureau NU, Alkmaar

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
heksjelilly.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

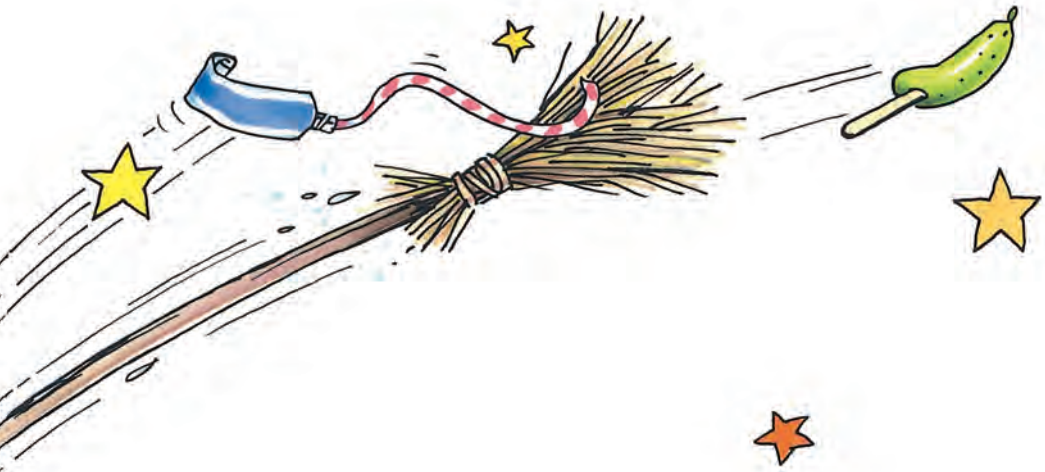

Dit is Lilly

Lilly heeft een boek.
Een heel bijzonder boek.
Het is een toverboek!
Het lag opeens naast haar bed.
Zomaar.
In het boek staan toverkunsten.
En super trucs voor heksen.
Ook in dit boek lees je veel spreuken.
Maar: pas op...
Zeg ze niet hardop!

Want als je één woord fout zegt...

Zzzwoesj!

Je borstel wordt een heksenbezem.

Je meester wordt een boze schurk
en ijs op een stokje een zure augurk.

Niemand weet van het toverboek.

Lilly is een echte geheime heks.

Alleen Leon heeft het boek wel
eens gezien.

Hij is Lilly's kleine broertje.

Ze moet vaak op hem passen.

Dat vindt ze niet zo leuk.

Maar ach, soms is hij ook wel lief...

Wat een pech!

Leon huft ongeduldig
door de gang.

Steeds weer kijkt hij naar de deur.

Hij wacht op Lilly.

Hun moeder wil gaan sporten.

En als ze weg is,
moet Lilly op Leon passen.

Dat vindt Leon niet erg.

Spelen met zijn grote zus is leuk.

Maar waar blijft Lilly nou?

Ze zou op tijd thuis zijn.

Hè hè, de bel gaat.

Lilly's moeder doet open.

'Daar ben je, Lilly!

Ik moet er meteen vandoor.

De les begint zo.'

En dan is ze de deur al uit.

Leon kijkt Lilly boos aan.

'Je bent veel te laat!'

Lilly zucht diep.

Ze is moe van school
en laat haar zware rugtas vallen.

Precies op Leons grote teen.

'Au!' brult hij.

Op één been danst
hij door de gang.

'Oeps, sorry!' zegt Lilly.

Ze slaat een arm om hem heen
om hem te troosten.

Leon snift.

'Waar bleef je nou?

Ik wacht al een eeuw!

Ik wou met je spelen.'

Hij kijkt al niet meer zo boos.

'Ik had nog toneel op school,'
vertelt Lilly.

'De les liep uit.

Want Tom had zijn voet bezeerd.'

Leon kijkt verrast op.

'Net als ik!

Kreeg hij ook een tas op zijn teen?'
vraagt hij vol medelijden.

'Nee,' antwoordt Lilly.

'Tom wilde vliegen.'

'Hè,' zegt Leon verbaasd.

'Heeft hij dan vleugels?'

Lilly schiet in de lach.

'Nee, tuurlijk niet.

Het is maar toneel.

Hij heeft een pak met vleugels.

Daar kun je niet echt mee vliegen.'

Leon knikt wijs.

'Ik snap het.

Daarvoor heb je echte nodig.

Dat wist Tom zeker niet.

En toen is hij neergestort!'

Leon kijkt Lilly trots aan.

Lilly kijkt ernstig.

'Het was een ongeluk,'
vertelt ze aan haar broertje.

'Hij stond op een tafel
en sprong ervan af.

Toen verzwikte hij zijn enkel.
Het deed veel pijn.'

'Loopt hij nou voortaan mank?'
vraagt Leon.

Lilly stelt hem gerust.

'Nee hoor, dat valt wel mee.

Hij moet een tijdje thuis blijven.

En zijn enkel goed koelen
met blokjes ijs.

Voorlopig kan hij niet goed lopen.'

'Jeetje,' zegt Leon.

'Tom heeft ook dikke pech.

Eerst kan hij niet vliegen,
en nu ook niet meer lopen.'

Lilly knikt.

'En wij zitten zonder elf.'

Ze trekt een sip gezicht.

Leon snapt er niks van.

'Hè, elf kinderen minder?

Er mist er toch maar eentje,
omdat Tom een zere enkel heeft?'

Lilly lacht alweer.

'Jij kunt al goed tellen, zeg!

Maar ik bedoel niet het
getal elf,'

legt ze Leon uit.

'Tom speelde een elf.

Je weet wel,
een elf uit een sprookje.'

Leon is meteen nieuwsgierig.

'Dus elfen kunnen vliegen?'

'Echte elfen wel,' zegt Lilly.

Blij roept Leon:
'Dan wil ik een elf zijn!
Ik wil ook vliegen!
Ah, mag dat, Lilly?'
Hm, denkt Lilly.
Dat is best een goed idee.
Er moet iemand voor Tom invallen.
En de elf hoeft niks te zeggen.

Hij hoeft
alleen te zweven.

Aan een touw boven het podium.

Dat kan Leon best.

Dus zegt ze tegen haar broertje:

‘Wil jij voor Tom invallen?’

Maar... het is wel toneel, hè!

Het is niet echt.

Dus niet van een tafel springen
omdat je denkt dat je kunt vliegen.’

Leon bijt op zijn lip.

Het liefst zou hij echt willen vliegen,
als een vogel. Of een elf.

Maar meedoen met toneel...
Dat lijkt hem ook tof!
'Weet je wat,' zegt Lilly.
'Morgen vraag ik het aan juf Elles.
Die is vast blij
dat ik zo snel iemand anders weet!'
Leon straalt.
Trots zegt hij:
'Ik word de beste elf
die er bestaat!'

Magisch bezoek

Die avond in bed ligt Lilly te peinzen.

Leon weet niks van elfen.

Zou het niet leuk zijn
als hij er iets over leert?

Echte elfen zijn heel grappig.

En soms een beetje ondeugend.

Meteen springt ze uit bed
en voelt er met haar hand onder.

Daar bewaart ze haar toverboek.

Ze slaat het dikke boek open
en zoekt bij de E van Elf.

Ha, ze heeft geluk.

Er staan een paar goeie spreuken bij.

De beste leert ze uit haar hoofd.

Als het boek weer onder het bed ligt,
spitst Lilly haar oren.

In het hele huis is het stil.

Haar moeder slaapt vast al.

Mooi zo.

Een pottenkijker kan ze niet gebruiken.

Lilly wil eerst een paar elfjes toveren.

En daarna maakt ze Leon wakker.

Ze is niet bang dat hij het verklapt.

Als hij morgen wakker wordt,
denkt hij vast dat het een droom was.

Lilly grinnikt.

Dat past wel goed bij elfjes.

Die halen ook graag grappen uit.

Het wordt vast leuk.
Lilly knijpt haar ogen dicht.
Ze fluistert de spreuk.
Heel zachtjes,
zodat haar moeder niet wakker wordt.

Daar staan ze al!
Twee elfen, midden in Lilly's kamer.
Eentje is een jongen.
Hij is net zo groot als Lilly.
Aan zijn hand heeft hij een klein elfje.
Zij is echt piepklein!

Ze komt maar tot Lilly's navel.
De grote elf heeft helemaal.
Lilly ziet wel dat hij bang is.

Vlug zegt ze:

'Hoi, ik ben Lilly.
Je hoeft niet bang
te zijn.
Ik hou van elfen.
Ik doe jullie niks.'

'Ik ben Aram,'
zegt de grote elf.

'Voor jou ben ik niet bang.
Maar we werden net gevolgd,
door grijze kobolden.

En die zijn soms heel gemeen.'
Aram tilt het elfje op.

'Dit is mijn zusje, Mimi.
Ik moet op haar passen.
De kobolden plagen haar altijd.
Omdat ze nog zo klein is,'
legt hij uit.

